

Húsvéti Üzenet

A Szabadszállási Református Egyházközség kiadványa belső használatra

2025 – 6. évfolyam, 1. szám

Pilinszky János:
Harmadnapon

És fölzúgnak
a hamuszín egek,
hajnalfele
a ravensbrücki fák.
És megérzik
a fényt a gyökerek,
És szél támad.
És fölzeng a világ.

Mert megölhették
hitvány zsoldosok,
és megszűnhetett
dobogni szíve –
Harmadnapra
legyőzte a halált.
Et resurrexit
tertia die.

Ajánló

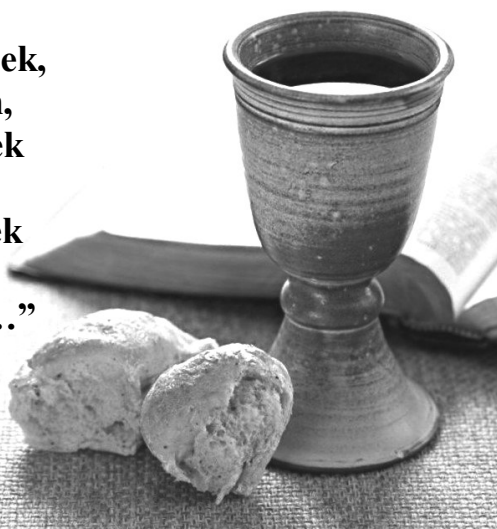
Húsvéti gondolatok.....	2
Énekeljünk!; Imádkozzunk!.....	3
A titokzatos fehér ruha.....	4
Konfirmandusok bemutatása; Karácsonyi ajándékok.....	5
Tippek tojásfestéshez.....	6
Beszámolók karácsonyi alkalmairól.....	7
Gyülekezetünk életéről.....	8
Évfordulók; Kisköri alkalmak.....	9
A 120 éve született József Attilára emlékezünk.....	10
A Presbitérium felújítási tervei; Presbíterképzés	12
Presbiteri családi nap disznóvágással	13
Az 1838-as árvízre emlékezünk.....	14
A Kiskun Népdalkör köszöntése.....	14
Dóry József munkássága települési érték lett.....	14
Ökumenikus imahét; Böjti hitmélyítő esték.....	15
Protestánsüldözések a 17. században.....	16
Szolgálat a fiatalok és az idősebbek között.....	18
Gyermeekoldal.....	19
Anyakönyvi hírek.....	20
Ünnepi istentiszteletek rendje.....	20

A Szabadszállási
Református Egyházközség
Presbitériumának nevében
áldott húsvéti ünneplést
kívánunk minden kedves
olvasónak:

*Pál linkásné Balogi Beáta és
Pál linkás Gyula lelkipásztorok,
Holczmann Mihály főgondnok.*

**„Vegyétek, egyétek,
ez az én testem,
amely tiérettetek
megtöretik,
ezt cselekedjétek
az én
emlékezetemre...”**

(1Kor 11,24)

Húsvéti gondolatok

Húsvét ünnepe közeledik. Húsvét a feltámadás ünnepe, de nagyon fontosak számunkra a feltámadás előtti napok eseményei, köztük is az utolsó vacsora jelenete, mely a mi gyülekezeti úrvacsoránknak előzménye. Pál apostolnak a Korinthusiakhoz írott első levele 11. részében olvasunk legbővebben az úrvacsoráról.

Vizsgáljuk meg: mi is lehetett Korinthusban az úrvacsora szokásos menete? A levélből nem derül ki, hogy az úrvacsorára mikor, milyen gyakran és melyik napszakban kerülhetett sor. Kitűnik azonban, hogy Korinthusban az úrvacsorát a gyülekezet egy közös étkezéshez kapcsolódva fogyasztotta el. Az első gyülekezetek a házaknál tartott istentiszteleti

alkalmaikon egymást vendégelték meg. Az úrvacsorai jegyek kiosztására a gyülekezeti szeretetvendégség elején és a legvégén került sor. Először megáldották a kenyeret, majd együtt megvacsoráztak, és végül vették az áldás poharát. Pál apostol is így ír a levélben, ami szerint Jézus akkor emelte fel a poharat, „miután megvacsoráztak”. Meglehetősen hamar sor kerülhetett azonban arra, hogy a tulajdonképpeni étkezést különválasztották az úrvacsorától, azzal, hogy a kenyér megtörését a vacsora elejéről hátrattették annak a legvégére, és így azt összekapcsolták a pohár körbeadásával.

Már az első gyülekezetekben is voltak félreértések, visszasságok. Eleinte a gyülekezeti tagok összeadták a hozott elemózsiát, az úrvacsorát megelőző közös étkezéssel pedig megvárták egymást. Ez azonban Korinthusban nem mindig így történt. Az előkelők és gazdagok a mindennapi teendőket rabszolgáikra bízhatták, s így ők érkezhettek leghamarabb a közösségi alkalomra. Azok rögtön, a maguk szűk körében neki is láttak aztán vacsorájuk elfogyasztásához.

Pál szavá is teszi ezt: „Amikor a következőkre rátérek, nem dicsérlek titeket, mivel nem javatokra van, hanem károtokra jöttök össze. ...mert az evésnél mindenki a saját vacsoráját veszi elő, és az egyik éhezik, a másik megrészegedik. Hát nincs házatok, hogy ott egyetek és igyatok? Vagy megvetitek az Isten gyülekezetét, és megszegyenítitek azokat, akiknek nincsen?” (1Kor 11,18)

Az úrvacsora azonban kihagyhatatlan eleme a keresztyén életnek, hitnek. Az első keresztyén közösségekben nagyon fontos volt az úrvacsora, hiszen teljes szívükkel, lelkükkel átérték azt, hogy úgy vannak együtt Jézus Krisztussal, mint ahogyan korábban a tanítványok, akkor, az utolsó vacsorán. A gyülekezettagok tudták, hogy Jézus mit tett értük, miattuk, és helyettük halálával, feltámadásával. Számukra akkor az úrvacsorában ott volt Jézus, és ők azok a tanítványok, akik olyan boldogok, mert Jézus feltámadott. Mi is ezért úrvacsorázunk, hogy átéljük Jézus váltságának áldásait, a bűnök bocsánatának kegyelmét, és a feltámadás örömet.

Minket, reformátusokat nagy szeretettel tanít Kálvin, aki a következőképpen ír erről: „Elsősorban jegyek a kenyér és a bor, amelyek azt a láthatatlan táplálékot, amelyet Krisztus testéből és véréből veszünk, példázzák nekünk. Mert ahogyan a keresztségben minket újjászülő Isten az ő egyháza társaságába beolt és fiúvá fogadása által az övéivé tesz, úgy a gondos családapa tisztét abban teljesíti, hogy folytonosan eledelt szolgáltat, hogy ezzel minket fenntartsen és őrizzen abban az életben, amelyre minket igéje által szült.” Azaz az úrvacsora újjászületésünk után karbantart bennünket, elsősorban a lelkünket. Ne feledd el, hogy Jézus mit tett érted, hogyan változtatott meg, hogyan formált, hogyan őriz meg. Éretted, miattad, helyetted halt meg a kereszten, ezért ne tegyél rosszat.

Nézzük tovább Kálvin tanítását: „Mivel pedig Krisztusnak a kegyesekkel való titkos egyesülésének misztériuma természeténél fogva felfoghatatlan, annak alakját és képét látható jegyekben adja elénk, amelyek a mi kis tehetségünkhöz képest a legalkalmasabbak, sőt mintegy zálogokat és jegyeket adván, oly biztossá teszi azt ránk nézve, mintha szemmel látnánk. Mivel még a legtompább elménkbe is behatol ez a tápláló hasonlat, hogy a lelkek éppen úgy táplálkoznak Krisztussal, mint a kenyér és a bor táplálja a testi életet.” Nemcsak Jézus kegyelmére, áldozatára, azaz Isten irántad érzett szeretetére emlékeztet, hanem közösségben vagy Jézussal.

A Heidelbergi Káté 75. kérdés-felelete komoly tanítást ad számunkra: Miképpen emlékeztet és biztosít téged Isten az Úr szent vacsorájában arról, hogy Krisztus egyszeri keresztdozatában és minden ajándékában részes vagy? „Krisztus nekem és minden hívőnek meghagyta, hogy egyek a megtört kenyérből és igyak a nekem nyújtott pohárból az ő emlékezetére. Ezzel együtt megígérte, hogy az Ő testének feláldozása és megtörése, vérének kiontása a kereszten értem is éppúgy megtörtént, mint ahogy két szememmel látom, amikor az Úr kenyerét nekem megtörik és a kelyhet nekem odanyújtják. És azt is megígérte, hogy az Ő megfeszített teste és kiontatott vére olyan bizonyosan táplálja lelkemet az örök életre, mint amilyen valóságosan eszem a kenyérből, és iszom a kehelyből, amelyet Krisztus testének és vérének jegyeként az Úr szolgálja nekem átad.”

Az úrvacsora tehát áldott közösség a valóságosan jelen lévő Jézussal! Pál is azt írja: „Az áldás pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünk-e? A kenyér, amelyet megtörik, nem a Krisztus testével való közösségünk-e? Mert egy a kenyér, egy test vagyunk mindannyian, akik az egy kenyérből részesedünk.” (1Kor 10,16)

Krisztus testének tagjai vagyunk. Az úrvacsora kettős közösséget hoz létre. Részt ad Krisztus halálának üdvszerző hatásában, aki testét és vérért áldozta; és azokat, akik ebben az eseményben részesednek gyülekezetté, Krisztus egy testévé kapcsolja össze. Így vagyunk együtt Jézus Krisztussal! Életünk, sorsunk összefonódik vele. Ezért éljünk az úrvacsora lehetőségével 2025 húsvétján is!

Pálkás Gyula lelkipásztor

Énekeljünk!

Tompa Mihály (1817-1868) református lelkész,
költő gyönyörű úrvacsorai énekével fohászkodjunk,
mely énekeskönyvünk 361. dicsérete.

Nagy volt szüleink bűne, / De Atyád könyörüle; /
És az örök halál tűzéből megváltott /
Engesztelő halálad.

Ez a terített asztal / Bűneinkben vigasztal: /
Hogy könyörülsz rajtunk, s kegyelmed velünk lesz, /
Ha bízunk érdemedhez.

Szent testednek jegyei / Annak itt a jelei: /
Hogy csak az igazán megtérő találhat /
Üdvösséget tenálad.

Vérednek kiömlése / Bűneink eltörlése; /
Emlékeztess, midőn ajkunk a bort issza: /
Légyen éltünk szent s tiszta!

Jézus! A te véred szent! / Légyen szívünk bűntől ment; /
Mert örök életet veled az remélhet, /
Ki megveti a vétket.

Szent törvényed fáklyája / Világoljon pályánkra! /
Mert e földi úton, tudjuk, el nem téved, /
Ki híven követ téged.

Fogjad azért kezünket, / S magad vezérelj minket; /
Mert a te utadon Istenünkhöz vezet /
A hit, remény, szeretet.

Ha szemeink meglátnak / Jobbján te szent Atyádnak: /
Ott a Szentlélekkel örök egyességben /
Üdvözíts majd az égben!

Imádkozzunk!

Urunk, élet és halál Ura!

*Légy áldott, hogy ünnepet
szentelhetünk, a feltámadott Úr és a
feltámadáshit beragyoghatja a mi
életünket. Magasztalunk Téged, hogy amit
elrejtettél a bölcsék előtt, az értelem és az
emberi logika előtt, azt első követőidnek, az
első szemtanúknak ajándékoztad, s most
nekünk is megtapasztalhatóvá teszed,
jelenlétben rácsodálkozhatunk az élet
csodájára.*

*Ezt a húsvéti ragyogást engedd
magunkkal vinni, hogy amit az
ünnepnapokban élmény szinten
megtapasztalunk, amit az Igéd hallgatása,
az úrvacsora és a közösség gyakorlása
közben megértünk, megélünk, az hadd
segítsen a hétköznapiakban, a gondok és az
örömök között.*

*Urunk, ezen a húsvéton is
megköszönjük mindazt, amit jelenlétben
megtapasztalhattunk eddig, amit
életünkben, a földi értékekben, az emberi
életben nekünk adtál, szereteteinket, a
körülöttünk levőket. De mindenenek fölött
most szeretnénk megköszönni azt, hogy a
földi, múlandó értékeken túl van valami,
ami a mienk lehet, a Te elmúlhatatlan
szereteted, ami életben és halálban
megtart. Az a csodálatos örökség, amit
felragyogtattál a mi Urunk Jézus életében,
halálában, és feltámadásában.*

*Légyen áldott a Te neved Urunk,
hogy azt a vigaszt nekünk adtad, ami
életünkben és halálunkban egyetlenegy
vigasztalásunk, hogy mind testestől, mind
lelkéstől nem a magunkéi, hanem a Jézus
Krisztus tulajdonai vagyunk, s ha ezt
tudjuk, ha ezt hisszük, akkor másképp
nézünk életre, halálra, az élet dolgaira, az
értékekre, és az értéknek hitt, szorongatott
javakra.*

*Urunk, kérünk, áldd meg húsvéti
ünneplésünket, a családi együttlétünket, a
gyülekezeti találkozások alkalmait.*

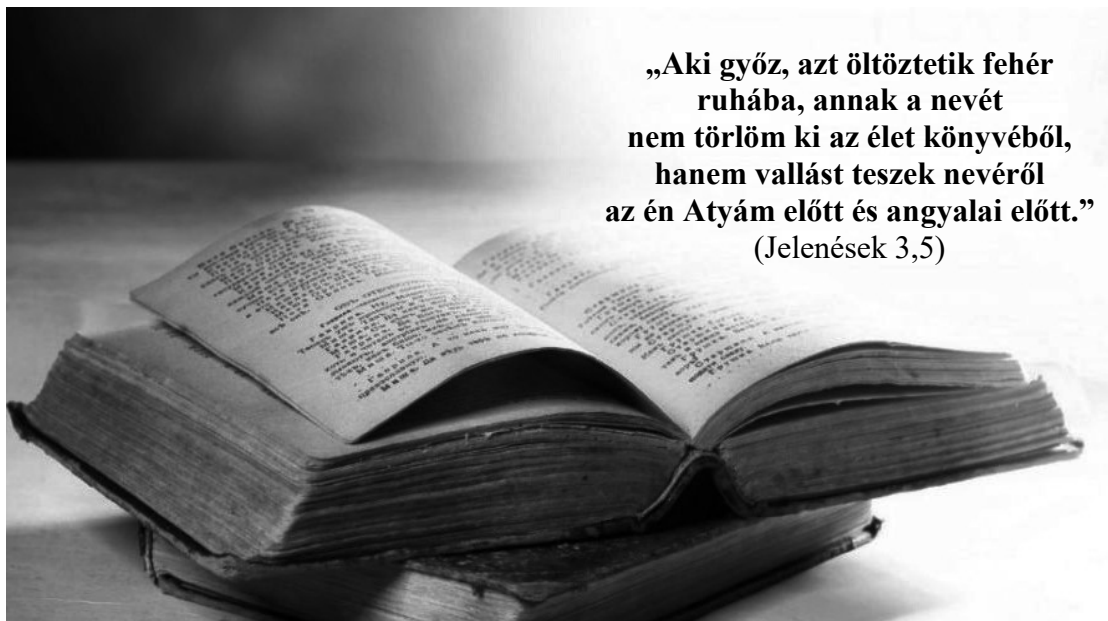
*Add, hogy a húsvét öröme, a
feltámadás fénye és dicsősége ragyogja be
az ünnepünket. Jézusért kérünk, hallgasd
meg imádságunkat!*

Ámen.

A titokzatos fehér ruha

Egy húsvétkor történt bakfiskoromban, hogy valami nagy, emésztő vágy ébredt bennem az igazi ünnep után. Nálunk a húsvétot az új tavaszi kabát, sárga cipő, piros tojás, és az elmaradhatatlan locsolódás jelentette. No meg nagy, vidám vendégeskedéseket. Rokonok érkezését Kassáról, Aradról, hosszú fehér abroszos asztalokon sonkát, aszpikos libamájat és torták seregét. Szerettem én ezt nagyon.

De ezen a húsvéton amit elmondandó vagyok, valami nagy, emésztő hiányérzet támadt bennem valami más után. Ezen a húsvétvasárnapon valami nagy nyugtalanságtól űzve, már nem tudom, hogy ilyen ürüggyel, korán reggel ellógtam hazulról, s egyedül titokban, mint aki tilosban jár, belopakodtam a Nagytemplomba, és hátul egy oszlop mögé bújva, szívszorongva vártam valamit. A szószéken Baltazár püspök prédikált. Hatalmas, zengő baritonja úgy visszhangzott a boltívek alatt, hogy alig értettem a szavait. Biztosan a húsvéti történetről beszélt, lehet az is, hogy jól, de én a hangjától nem hallottam, hogy mit mond.

„Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevéből az én Atyám előtt és angyalai előtt.”
(Jelenések 3,5)

Azon vettem észre magam, hogy a templom melletti Emlékkert bokrai közt mászkálok, céltalanul bódorgok.

Egyszer csak az eszembe ötlött, hogy a Szent Anna utcai templomban Béla bácsi, családjunk régi ismerőse mondja a misét.

Rohantam, s befurakodtam az addigra már zsúfolásig teli templomba. Béla bácsi kicsit rekedt hangján pont olyan egyszerűen beszélt,

mint amikor a nagymamámmal diskurált.

Ilyeneket mondott, hogy milyen szennyesek vagyunk. Hogy ő is! Hogy milyen ocsmány az emberi szív! Hogy mik vannak abban, milyen gondolatok, s indulatok! Aztán, hogy az asszonyok tudják, hogy vannak foltok, melyeket nem visz ki a víz. A lúg sem. Kimoshatatlanok. És beszélt egy fehér ruháról, melyet tisztára mosott egy vér.

Ugyan már, gondoltam, milyen rossz hasonlat. A vér szennyez, nem tisztít. De Béla bácsi csak beszélt, beszélt egy csudálatos vérről, mely megtisztíthatja a legszennyesebb emberi szívet is. Vér-misztika. Eszembe jutott Apa egy megjegyzése. Aztán kihajolt a szószékből... *Hozzám!* Megijedtem, hogy meglátott. Azt kérdezte: - *Miért jöttél ide, te szegény, szennyes, árva szív? Mit keresni jöttél? Miért állsz itt piszkosan, dideregve, amikor elkészítettett számodra ez a mennyei, fehér ruha? Nagypénteken! Vedd fel, a tied! Megvette neked Valaki! Valaki, aki diadalt vett poklon, halálon. Húsvétkor! Most pedig menj vissza oda tisztán, fehérén, ahonnan szennyesen, dideregve jöttél. Menj Isten hírével, mert húsvét van!*

Nem tudom, hogy jutottam ki az utcára, csak arra emlékszem, hogy hangosan sírtam. Valamitől, valami mennyei boldogságtól szét akart szakadni a szívem. Megfordultak utánam az emberek, de bántam is én. Hajtogattam magamban: - *Új fehér ruhát kapott a lelkem!*

Zúgva hömpölygött tovább az élet. Sodort az árja, s én szomjasan, szertelen mohósággal vettem magam bele mindenbe, amit élém hozott. A fehér ruha csak emlék maradt, de kitörölhetetlen nyomot hagyott bennem.

Ma tudom, hogy akkor mi történt velem. A Magvető szórta a magot, és behullott az Élet az én szívembe is, mint búzaszem a földbe. Ott volt mindaddig, amíg eljött az idők teljessége, hogy egyszer csak kikeljen, és szárba szökkenjen.

(Zsindelyné Tüdős Klára: Isten markában című könyvéből)

A személyi jövedelemadó 1%-a 2025-ben is felajánlható
a Magyarországi Református Egyház társadalmi szolgálatának támogatására.

Technikai szám: 0066.

Konfirmandusaink bemutatása

2024. december 22-én, advent IV. vasárnapján került sor konfirmandusaink bemutatására a gyülekezet előtt. Ebben a tanévben 15 fiatal készül arra, hogy 2025 pünkösdjén konfirmációi fogadalmat tegyen:

Berta Viktória, Borbély Mihály, Czégány Nóra, Herkovics Zoltán, Horváth Sándor Máté, Kárász Vanda Zorka, Kis-Lőrinc Leticia, Magyar Roxána, Nagy Réka, Sallai Tibor, Süveges, Emma, Szőke Alíz Matild, Varga Boldizsár, Végh Gyöngyvér Enikő, Zsiros Nándor Hunor.

Erre az ünnepi alkalomra a fiatalok egy kis műsorral készültek: Kárász Vanda Zorka előadott egy zongoradarabot, elhangzott Túrmezei Erzsébet két adventi verse, végül közös éneklés zárta a szolgálatot. A gyülekezet ajándékát – egy énekeskönyvet - Holczmann Mihály főgondnok úr adta át a konfirmandusoknak.

Isten áldása kísérje konfirmációra készülő fiataljaink életét, jövőjét, családját! Legyünk majd tanúi minél többen a pünkösti konfirmációi fogadalomtételüknek!

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Karácsonyi ajándékok

A Süveges család karácsonyi ajándéka

Kedves karácsonyi ajándékot kapott nótakörünk: Süveges József és családja készített egy gyönyörű, ígével ékesített citeratartót, mely a bagolyvárban lett elhelyezve. Hálásan köszönjük a nagyszerű és igazán hasznos meglepetést, mely által méltó módon tudjuk tárolni citeráinkat.

A citeratartóra gravírozott ige: „*Dicsőítsétek az Urat muzsikával, szóljon citera és hárfa!*” (Zsolt 98,5) – (kat. ford.) legyen

A Csillag Varrókör karácsonyi ajándéka

számunkra biztatássá és bátorítássá minden időben!

Örömmel számolok be arról is, hogy a Csillag Varrókör jóvoltából 2024 adventje óta új asztalterítő ékesíti a Lelkeszi Hivatal tárgyalóasztalát. Hálásan köszönjük asszonytestvéreink gyönyörű, fáradságos munkával elkészített karácsonyi ajándékát! Isten áldja meg egyes asszonyaink életét, és adjon nekik sok erőt, egészséget!

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

**„Legyen velünk Istenünknek,
az Úrnak jóindulata!
Kezeink munkáját tedd maradandóvá,
kezeink munkáját tedd maradandóvá!”**

(Zsolt 90,17)

Tippek tojásfestéshez

Azt hiszem, mindenki egyetért velem, ha kijelentem: hímes tojás nélkül nincs igazi húsvét. A boltok polcain mindenféle méretű és árfekvésű tojás megtalálható, de véleményem szerint a kézzel készített tojások eszmei értéke ezeknél jóval magasabb.

A különféle hímes tojások készítése nagyon sok – de sajnos egyre kevesebb – családban a mai napig szerves része a húsvéti előkészületnek. Van, aki a kifűjt tojást díszíti különféle technikákkal, mások egyszerűen megfestik, vagy színezik a megfőtt tojást. De a hobby- és papírboltokban kapható hungarocell tojás is sokféle technikával díszíthető.

Az üzletekben nagyon sokféle tojásfestéket lehet kapni, de jól tudjuk, hogy az ezekkel festett tojásokat nem lehet megenni. Éppen ezért csokorba szedtem néhány természetes tojásfestési módszert, melyek segítségével gyönyörű hímes tojások készíthetők.

A legelterjedtebb, és azt gondolom, sokak számára itt, a Kiskunságban is ismert módszer a hagymahéjjal festett tojás. Ezt a technikát én az előző szolgálati helyünkön, a Szatmárban tanultam meg, ott minden háznál volt húsvétkor ilyen hímes tojás. Gyönyörű hímesek készíthetők ezzel a technikával. A vöröshagyma száraz héjának tömény főzetéből barnáspiros színt kaphatunk, ami egy kis timsó hozzáadásával napsárga árnyalattá szelídíthető. Minél több hagymahéjat teszünk a vízbe, és minél tovább főzzük, annál mélyebb árnyalatot kapnak a tojások.

Fontos, hogy a tojást festés előtt meg kell tisztítani puha vizes ronggyal, különben nem fogja be egyenletesen a festék. Biztatok mindenkit, hogy készítsen levélrántás tojásokat. Különleges formájú, fiatal leveleket gyűjtsünk hozzá, és azokat benedvesítve simítsuk fel a tojásra. Ezután nejlonharisnyából hasítsunk ki egy tenyérnyi darabot, ezzel szorosan vonjuk be a tojást. A lényeg, hogy rögzüljön a tojáson a levél. A harisnya végét alaposan kötözzük be. Ezután következhet a festékfürdő. Ha elég szorosan rögzítettük a harisnyát, a levelek alá nem tud befolyni a festőlé, így a nyomat ott marad a héjon.

Nagyon sokféle módja létezik még ezen kívül a tojások természetes anyagokkal való megfestésének. A kék tojásokhoz apróra vágott vöröskáposztára van szükség - minél többet használunk belőle, annál intenzívebb színhatást érünk el. Bár a massa inkább bíboros árnyalatú, a tojásokat kékre festi majd.

Kurkumával intenzív sárga tojásokat készíthetünk. Ha halványabb sárga árnyalatra vágyunk, akkor citrom- vagy narancshéjat használjunk. Ugyanakkor sáfrány- és körömvirágfőzetből is készíthetünk sárga festéket.

A csipkebogyó élénkpiros színével rózsaszínű tojásokat készíthetünk. Ha ősszel szárítottunk csipkebogyót, nyert ügyünk van, de néhány jobb minőségű csipkebogyótea-filter is megteszi. A lényeg, hogy mindkét esetben sűrű főzetet készítsünk, és csak akkor tegyük a tojásokat a lébe, ha az már teljesen kihűlt.

A legjobb és legtermészetesebb eszköz a tojások zöldre festéséhez a spenót, ráadásul a mélyhűtött verzió is használható, ha nem kapunk frisset. A spenótot - az egészben lévő leveleket elsőként vágjuk apróra - öntsük fel annyi vízzel, hogy ellepje. Elég körülbelül fél óráig főzni, ha kihűlt, beletesszük a tojásokat, majd addig áztatjuk, amíg szép zöld árnyalatot nem kapnak.

Némi őrölt pirospaprikával is mutatós hímes tojásokat készíthetünk. Mindehhez nem kell más, mint nyolc evőkanál pirospaprika és fél liter víz, melyben elkeverjük a paprikát. Forraljuk fel, majd helyezzük bele a tojásokat, és főzzük addig, amíg elnyerik a nekünk tetsző színt.

A lilahagyma segítségével gyönyörű lila tojásokat készíthetünk. Hámozzuk le néhány darabnak a héját - az intenzív színű, szárazabb része a jó -, engedjük fel némi vízzel, és főzzük nagyjából fél órán át, hogy jól kiengedhesse a héj a benne található festékanyagot. Ezután helyezzük bele a tojásokat, és addig főzzük, amíg megkapják a megfelelő árnyalatot.

Örömteli húsvéti készülődést kívánok mindenkinek!

Pálinskáné Balogi Beáta lelkipásztor

Keresztyén locsolóvers

**Eljött a szép húsvét reggele,
Feltámadásunk édes ünnepe.
Ünneplő ruhákba öltöztek a fák,
Pattognak a rügyek, s virít a virág.
A harang zúgása hirdet ünnepet,
Egy kismadár dalol a zöld rétek felett.
Tündérország rózsái közt gyöngyharmatot szedtem,
Akit azzal meglocsolok, megáldja az Isten.
Az illatos rózsavíztől megnőnek a lányok,
Zsebeimbe beférnek a piros tojások.**

Angyalváró istentisztelet

Zsúfolásig megtelt gyönyörű templomunk 2024. december 24-én az angyalváró istentiszteletre érkezett gyermekekkel, szülőkkel, nagyszülőkkel, gyülekezeti tagokkal. Ezen az istentiszteleten a gyermekeké volt a főszerep, hiszen közösen mondták el az első karácsony történetét. Az óvodásoktól kezdve az 1-8. évfolyamon át, egészen a középiskolásokig mindenki bizonyosságot tett énekek, versek, vagy éppen rövid jelenet, színdarab által.

Isten áldása kísérfje gyermekeink, fiataljaink életét! Adja Isten, hogy mindig ilyen bátran vallhassák meg hitüket a gyülekezet közösségében!

Pálínkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Mindig nagy boldogság, ha gyönyörű templomunk megtelik az ünnepló gyülekezettel

Zenés karácsonyi istentisztelet

A 2024. év utolsó vasárnapján Papp-Csóvári Dóra Viktória fuvolaművész és Papp Máté klarinétművész, a keszthelyi Festetics György Zeneiskola művésztanárai örvendeztették meg muzsikaszóval a gyülekezetet.

Az egész gyülekezet nevében szeretettel megköszönjük a szolgálatukat! Hálaak vagyunk a zene nyelvén közvetített karácsonyi ajándékért, mely által még inkább elcsendesedhetett és megnyugodhatott lelkünk.

Pálínkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Karácsonyi csomag legidősebbjeinknek

Advent 3. hetében útra keltek azok a szeretettel készített szerény csomagok, melyekkel 80 év feletti egyházfenntartó gyülekezeti tagjainkat kerestük fel, ezzel kívánva áldott, békés ünnepet. Hálaan köszönjük a közel 100 csomag kihordását Holczmann Mihálynak, Kristóf Gábornak, Janovicsné Paál Ilonának, Ferenczy Józsefnek és kedves feleségének! Istenünk áldása kísérfje legidősebb gyülekezeti tagjaink életét! Adjon nekik az Úr erőt a mindennapokhoz, egészséget, békességet!

Papp Máté és Papp-Csóvári Dóra Viktória koncertje a gyülekezeti teremben

Pálínkásné Balogi Beáta lelkipásztor

„Érezzétek és
lássátok,
hogy jó az Úr!”
(Zsolt 34,9)

Megszépült a templomunk egyik ékessége

Bors László újtusnádi orgonaépítő mester műhelyében született újjá templomunk karzatának dísze, mely januárban a helyére is került. A gyülekezet nevében hálaan köszönjük Bors Lászlónak és munkatársainak az Isten dicsőségére elvégzett felújítást!

Köszönettel tartozunk a szabadszállási Tűzoltóság munkatársainak: Kristóf Andrásnak, Kristóf Gábornak, Finta Ádámnak és Szabó Andrásnak, hogy a felszerelés munkáját elvégezték!

Pálínkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Bors László újtusnádi orgonaépítő mester
az elkészült munkával

**„Szolgáljatok
az Úrnak
örömmel,
vigadozva
járuljatok
színe elé!”**

(Zsolt 100,2)

Gyülekezetünk életéről

Kedves Testvérek!

Az év elején röviden szeretnék számot adni a gyülekezetünk életéről és megítéléséről az egyházmegyében. A Szabadszállási Református Gyülekezet az egyházmegye 39 gyülekezetéből a második-harmadik legnagyobb gyülekezet a választói névjegyzék szerint (600 fő). Az egyházmegye elnöksége példaként tekint a gyülekezetünkben folyó lelkipásztori és presbiteri munkára a gyülekezet közösségében végzett szolgálatára. Kiemelve

a lelkipásztoraink sokoldalú szolgálatát: a hitoktatást kb. 150 gyermeknek – óvodás kortól az általános iskolás korig, a konfirmációra a gyermekek felkészítését, vasárnaponként a felnőtt és gyermek istentiszteleteket. A havonta megtartott ifjúsági istentiszteleteket a felső tagozatos és középiskolás fiataljainknak, a 3-4 napos napközis és családi hittantáborokat, a tanévzáróval együtt a családi napot, az énekkarok felkészítését, szolgálatát a gyülekezet ünnepi alkalmaira. De a Nt. asszony és a Nt. úr végez szolgálatot az Alapszolgáltató Központban az idősöknek, és havonta egy alkalommal Balázspusztán is.

Lelkipásztoraink nagy szeretettel készülnek minden évben a jubiláló házaspárok köszöntésére, az idősök hálaadó istentiszteletén való köszöntésére, és a szeretetvendégségre. A gyermekek és idősök karácsonyi csomagjának elkészítésére: 160 csomag készült a gyermekeknek és közel 100 csomag a 80 év feletti gyülekezeti tagjainknak. Az év vége felé közeledve szeretettel készítik fel a gyermekeket az angyalváró istentiszteletre, amelyen, az elmúlt karácsonykor is közel 400-an voltunk a templomban (megtelt a templom). Ezen a szép alkalmon együtt voltak gyermekek, a szülők, a nagyszülők, a családok. Hálás a szívünk a lelkipásztoraink szeretetteljes szolgálatáért és a presbiterok segítő munkájáért!

Ez év március 13-16. között, a Mátraházán megtartott egyházmegyei gondnoki konferencián örömmel tartottam meg a beszámolót a fenti sok szép alkalomról és a gyülekezet anyagi helyzetéről. Az újonnan megválasztott 20 fős presbitérium (és 2 fő pótpresbiter), 2024. január 1-jén kezdte meg a 6 éves szolgálatát. A korábbi gyakorlatot folytatva a Presbitérium négy bizottságot hozott létre: Diakóniai, Missziói, Gazdasági és Temetőbizottságot, amelyben minden presbiter és pótpresbiter örömmel vállalta a szolgálatot Isten dicsőségére és a gyülekezet javára, épülésére. A megalakult presbitérium (és bizottságok) teljes támogatással segítik a lelkipásztoraink munkáját és a gyülekezettől előtűnő feladatokat.

Presbiteraink részt vesznek a közösségi alkalmak háttérmunkálataiban, illetve meghozzák azokat a döntéseket, amelyek az egyházi törvények szerint elő vannak írva - elfogadják az éves költségvetési beszámolót, az új a költségvetési tervet, a missziói munkatervet és a választói névjegyzéket. Meghosszabbítják a döntéseket a felújítási munkák megtervezésére, ennek költségvetésére és a kivitelezésére. Fontos része az egyházközségnek a gazdálkodási terve, annak alapos elemzése és követése, amely mindenkor lehetővé tette, hogy minden számlát ki tudott fizetni a gyülekezet, így adóssága és tartozása nincs a gyülekezetnek, és minden évet megtakarítással zártunk.

Ehhez nagyon fontos a gyülekezeti tagok támogatása, az éves fenntartó járulék befizetése: 10.000 Ft/év. Itt szeretném megjegyezni, hogy az egyházmegyében ez az összeg a legalacsonyabbak közé tartozik – a szomszédos gyülekezetekben és az egyházmegyében is átlagosan ennek mértéke 12-18.000 Ft/év. Ennek indoklását a felső egyházi vezetés is szorgalmazza a növekvő rezsiárak és ingatlanfenntartások költségeinek az emelkedése miatt - melyet a saját háztartásunkban is tapasztalunk. Hálát adok Istennek és köszönet a kedves Testvéreknek azért, hogy az adományokkal és a perselypénzzel is jelentősen hozzájárulnak a gyülekezet kiadásaihoz (lelkipásztorok javadalma, egyházi fizetése, rezsiköltségek, felújítások stb.)

Gyülekezetünk „önfenntartó” gyülekezet, a fenti saját bevételeiből gazdálkodik és végzi el lehetőségéhez mérten az állagmegóvó felújításokat is. Külön köszönet a lelkipásztoraink költségtakarékos gazdálkodásáért! És köszönetet mondok a presbitereknek, gyülekezeti tagoknak azért a sok természetbeni adományért (édességek és sós sütemények, szendvicsek és más élelmiszeranyagok), melyeket a szeretetvendégségekre vagy éppen a táborokra felajánlanak. És végül a fenti rövid beszámoló összefoglalásaként szeretettel köszönöm meg a kedves Testvéreknek, hogy részt vesznek az istentiszteleteken, a gyülekezeti alkalmakon, és az egyházközséghez tartozásukat a fenntartói járulék megfizetésével is kifejezték és adományaikkal, perselypénzzel segítették, támogatták a gyülekezetünk működését, fenntartását!

Tájékoztatásként az alábbi lehetőségek vannak a fenntartói járulék befizetésére: - Hivatali órákban személyesen: kedd du. 15-17 óra között és szerda-csütörtök 10-12 óra között. - Átutalással: Szabadszállási Református Egyházközség 11732356-20020062 számú bankszámlaszámára – közlemény rovatba feltüntetve a nevet(ket), - Szükség szerint csekken is be lehet fizetni. S.D.G.! Egyedül Istené a dicsőség! Áldáskívánnással minden testvérünknek és családjuknak, szeretettel:

Holczmann Mihály főgondnok

Tavaszi vásár

A Csillag Varrókör
tavaszi vásárt rendez,
mely március 26-tól
húsvétig lesz elérhető
az istentiszteletek után.

A varrókörösök által készített húsvéti és anyák napi díszek,
valamint kézműves termékek széles választékával várunk mindenkit!

gyülekezetünkben a Csillag Varrókör. Itt nyugdíjas asszonytestvérekkel szebbnél szebb kézimunkákat készítünk a parókia helyiségeinek szépítésére, ajándékozássra és eladásra is. Az eladott kézimunkákból befolyt összeget a gyerekek karácsonyára fordítjuk.

Isten iránti hálával és a gyülekezet támogatásával szeretném a jövőben is folytatni mindkét tevékenységet.

Janovicsné Paál Ilona presbiter

Évfordulók

Hálás szívvel köszönöm meg a mindenható Istennek, hogy immár 14 éve vezethetem a gyülekezetünkben a baba-mama klubot. Ez alatt az idő alatt nagyon sok édes, kedves, aranyos kisbabával találkoztam, akiket kedves édesanyjuk vagy édesapjuk hozott el szerdánként a foglalkozásokra. Ma is tartó jó kapcsolatok, barátságok szövődtek az évek során. Vendég előadók segítségével többféle új ismeretre is szert lehetett és lehet tenni. Külön öröm a „klubból kinőtt” ovisokat és iskolásokat viszontlátni vasárnaponként az istentiszteleteken szüleikkel együtt.

Nagy hálával tartozom az Úristennek, hogy szintén 14 év óta működhet

Kedves testvérek!

A Szabadszállási Református Egyházközség a 2025. január 27-én tartott gyűlésén az egyházfenntartói járulék éves ajánlott összegét **10.000 Ft/fő/év**-ben határozta meg.

Minden egyházközségünk működéséhez és fenntartásához nyújtott támogatást örömmel veszünk és hálás szívvel elfogadunk, mely befizethető átutalással a Szabadszállási Református Egyházközség 11732356-20020062 számú bankszámlaszámára, vagy személyesen a Lelkészi Hivatalban kedden 15-17 óra, illetve szerdán és csütörtökön 10-12 óra között.

„Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat. Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert 'a jókedvű adakozót szereti az Isten'.” (2Kor 9,6-7)

Kisköri bibliaóra

2025. április 24. csütörtök 18.00

Szalkszentmárton

Igét hirdet: Nt. Szűcsné Vargacz Anikó (Kunszentmiklós)

Szeretettel hívunk
és várunk mindenkit

Apostag,
Dunavecse,
Fülöpszállás,
Kunszentmiklós,
Solt,
Szabadszállás,
Szalkszentmárton és
Tass

gyülekezeteiből!

A LÉLEK GYÜMÖLCSE:

Jóság

MÁTÉ 20,1-16

Kisköri alkalmak a Solti Lelkészi Kiskörben

A mögöttünk lévő időszakban három alkalommal is találkozhattak a Solti Lelkészi Kiskörhöz tartozó gyülekezetek tagjai.

Januárban Solton gyűltünk össze, ahol Nt. Pálkás Gyula szabadszállási lelkipásztor hirdette az igét; februárban Kunszentmiklóson, ahol Nt. Magyar Csanád izsáki lelkipásztor prédikált; márciusban pedig Dunavecse-n lehettünk együtt, ahol Nt. Váradi Péter solti lelkipásztor szolgált.

Soron következő kisköri bibliaóra Szalkszentmártonban lesz 2025. április 24-én, 18.00 órai kezdettel, a gyülekezeti teremben. Menjünk át minél többen!

Pálkásné Balogi Beáta lelkipásztor

József Attila a Mamával és Etussal 1919 őszén

édesanyjuk bátyjai és feleségeik voltak, akik mindig szívesen látták vendégül Attilát és testvéreit.

A költő szabadszállási kapcsolatai jelentősek költészetében, a Pöcze-rokonság által a kisparaszti sorban élő rokonok nyomorúságos élete nagy hatással volt rá és írásaira. Sok verse az ottani emberekkel kapcsolatos élményeiből és a faluban eltöltött nyarak emlékéiről született: *Holt vidék, Mondd mit érlel..., Tiszazug, Magyar Alföld, Esik, Határ, Fák, Falu* és a *Nyár* is ezek emlékéit őrzi. A *Kései sirató*ban pedig édesanyja halálára emlékezik vissza. Élete végéig gyötörte az önvád, hogy nem lehetett ott halálos ágyánál, mert Szabadszálláson várakozott a Budapestre való visszautazás lehetőségére. Mivel 1919 telén szénhiány miatt leállították a vonatok közlekedését, így csak 1920 elején utazhatott vissza Budapestre.

Pöcze Imre 1931-ben halt meg. Az akkori (alsó-) községi temetőben temették el, majd 1973-ban exhumálták, mivel azt a temetőt felszámolták. Így nyugszik a Református Temetőben feleségével együtt.

A sír gondozását a Települési Értéktár Bizottság vállalta fel, minden évben megemlékezünk a költő születésnapján, április 11-én a költő szabadszállási kötődéséről. A városban így két József Attila emlékhely is megtalálható: a csőszház, ami az országos József Attila emlékhely egyike, és nagyszüleinek sírja a temetőben.

A költő szüleinek hat gyermekük született, ebből három érte meg a felnőttkort. 1901-ben született Kálmán, aki 1903-ban vörhenyben halt meg Szabadszálláson. Az akkori református lelképásztor, Tóth Gábor jegyezte fel a halotti anyakönyvi kivonatban.

József Attila családhoz írt versei a következők: Mester Máriáról *Az emlék* című versében emlékezett meg:

„Apró, kemény kontyú ángyom réz / Homloka fénybe clikkan,
/Réz- hajlással földet érint, / búzáat kötöz csörögve a /nyomainkban.”

A 120 évvel ezelőtt született József Attila szabadszállási kötődése

József Attila költőnk anyai ágon szabadszállási származású volt. Pöcze Imre és Demeter Julianna, József Attila szabadszállási nagyszülei voltak. Pöcze Imre 1844-ben született Szabadszálláson, 1870-ben kötött házasságot Demeter Juliannával. Öt gyermekük született: három fiú és két lány.

A költő édesanyja, Pöcze Borbála, Szabadszálláson született 1875. december 4-én. A helyi református templomban keresztelték meg. Pöcze Borbála fiatal korában, 16 évesen elkerült a faluból, de a költőt és testvéreit gyerekkorukban sokszor küldte a szabadszállási rokonokhoz nyaranta, így könnyítve a háztartást, mivel szegényes körülmények között éltek Budapesten.

József Attila sokszor vendégeskedett nagyapjánál, Pöcze Imrénél a falu szélén elhelyezkedő csőszházban, akit „Dörmögő”-nek nevezett el, miután dörmögő hangú, mogorva öreg volt. Róla írta a *Dörmögő* című versét is, a „tyatya” különös természetével ihletet tudott adni a költőnek.

Attila rokonságába nagybátyja, Pöcze Imre (akit költészetében „*halász bátyámnak*” nevezett) és felesége Mester Mária (akiről „*kemény kontyú ángyom*”-ként olvashatunk) tartozott még.

Ezenkívül tartotta a kapcsolatot Sándor nagybátyjával és feleségével, Juliannával, Lajos nagybátyjával és feleségével, Zsófiával is. Ők

**József Etelka, József Attila és anyai nagyapja,
Pöcze Imre 1928-ban Szabadszálláson**

József Attila: Kései sirató

*Harminchat fokos lázban égek mindig
s te nem áponsz, anyám.*

*Mint lenge, könnyű lány, ha odaintik,
kinyújtóztál a halál oldalán.*

*Lágy őszi tájból és sok kedves nőtől
próbállak összeállítani téged;
de nem futja, már látom, az időből,
a tömény tűz eléget.*

*Utoljára Szabadszállásra mentem,
a hadak vége volt
s ez összekuszálódott Budapesten
kenyér nélkül, üresen állt a bolt.
A vonattetőn hasaltam keresztben,
hoztam krumplit; a zsákban köles volt már;
neked, én konok, csirkét is szereztem
s te már seholse voltál.*

*Tőlem elvetted, kukacoknak adtad
édes emlőd s magad.*

*Vigasztaltad fiad és pirongattad
s lám, család, hazug volt kedves szavad.
Levesem hűtötted, fujtad, kavartad,
mondtad: Egyél, nekem nőssz nagyra, szentem!
Most zsiros nyirkot kóstol üres ajkad -
félrevezettél engem.*

*Ettelek volna meg!... Te vacsorádat
hoztad el - kértem én?
Mért görbitetted mosásnak a hátad?
Hogy egyengessd egy láda fenekén?
Lásd, örülnék, ha megvernél még egyszer!
Boldoggá tenne most, mert visszavágnék:
haszontalan vagy! nem-lenni igyekszel
s mindent elrontsz, te árnyék!*

*Nagyobb szélhámos vagy, mint bármelyik nő,
ki csal és hiteget!*

*Suttyomban elhagytad szerelmeidből
jajongva szült, eleven hitedet.*

*Cigány vagy! Amit adtál hizelegve,
mind visszaoptad az utolsó órán!*

*A gyerekek kél káromkodni kedve -
nem hallod, mama? Szólj rám!*

*Világosodik lassacskán az elmém,
a legenda oda.*

*A gyermek, aki csügg anyja szerelmén,
észreveszi, hogy milyen ostoba.*

*Kit anya szült, az mind csalódik végül,
vagy így, vagy úgy, hogy maga próbál csalni.
Ha küzd, hát abba, ha pedig kibékül,
ebbe fog belehalni.*

Ifj. Pócze
Imrével, a költő
nagybátyjával is jó
kapcsolatot ápolt. Róla
a *Mondd, mit érlel* és a
Holt vidék című
verseiben emlékezik
meg:

„Mondd, mit
érlel annak a sorsa, /
Akinek nem jut
kapanyél, kinek /
Bajszán nem billeg
morzsa, ki / Setét
gondok közt henyél,
ültetne / Krumplit
harmadába s / Nincs szabad föld egy kapa se, s / Csomókban
hull a hajszála s nem veszi észre maga se?”

A nagyapjához írt versei: „Avas szalonnán élt mint
az idő, / Telt- múlt naponta sárgán görbülő, / Szalmát
számolt vagy nézte az eget, / A csillagokban szíve zizegett.”
(Dörmögő)

„S mit ér a vén? A kanalat / elejti, csöppent, etetik s
ha / ő etet, a malacok habos / vödröstül fellökik.” (Tiszazug)

A Szabadszálláson töltött nyarak és a későbbi
látogatások élményeiről írt versei: *Holt vidék, Magyar
Alföld, Nyár, Esik, Határ, Fák, Falu.*

Süveges-Holczmann Andrea presbiter

József Attila a szabadszállási
rokonokkal

Irodalmi délután

2025. április 13. virágvasárnap 15.00 gyülekezeti terem

József Attila életútját bemutatja:

Cselenyák Imre

író, a *Tiszta szívvel* és *A semmi ágán* c.
kötetek szerzője.

Közreműködik:

**Török László Dafti,
Pálincás Katinka.**

Szeretettel hívunk és várunk
mindenkit!

Pálincásné Balogi Beáta és Pálincás Gyula
református lelkipásztorok

„Utoljára
Szabadszállásra
mentem,
a hadak vége
volt...”
(József Attila:
Kései sirató)

József
Attila
(1905-1937)

A Presbitérium felújítási tervei 2025-ben

A presbitérium a lehetőségei szerint 2025-ben is szeretné folytatni az Egyházközség épületingatlanjainak az állagmegóvó és energetikai költségek csökkentést célzó felújításait. A presbitérium mindig is fontosnak tartotta és tartja, hogy az őseink által épített örökséget (templom, gyülekezeti ház, parókia) megóvja, és jó sáfárként gondoskodik azok szükség szerinti felújításáról, állagmegóvásáról és üzemeltetéséről.

A 2023-24. években a presbitérium a felújításokat és fűtőkorszerűsítéseket ennek jegyében tervezte és valósította meg, melyek jól szolgálták a takarékosabb és költséghatékonyabb üzemeltetést. A mai energiaárak hatásait - kiemelten a közüzemi gázfogyasztást - sikerült csökkenteni a villamosenergiával üzemeltetett eszközök beszerelésével (hűtő-fűtő klímával fűtjük a gyülekezeti termet), de az elkészített hőszigetelések, nyílászárók cseréje és felújítása is jelentős mértékben segítette az energiaköltségek csökkenését. Ugyanezt a célt szolgálta az új parókia felső szintjén a 21 db ablak cseréje is – hőszigetelt, műanyag keretes ablakokra. Ennek hatására, jelentős energia költségtakarékosság volt tapasztalható már az elmúlt télen is. Hálásan köszönjük a gyülekezeti tagjainknak minden adományát, melynek a segítségével mindezeket a felújításokat meg tudtuk valósítani!

De itt tesztek említést a temetőben a csöszház tetőszerkezetének állagmegóvó javításáról is, melyet az elmúlt év decemberében végeztünk el. Ennek költségét 1/3-1/3-1/3 arányban az Egyházközség, a Hírös Temetkezési Kft. és Müller Zoltán temetőgondnok vállalta. Köszönjük a felajánlásokat!

A presbitérium 2025-ben is szeretné folytatni a fenti célokat megvalósító felújításokat. Ennek részeként a több mint 200 éve épült óparókia ablakait tervezzük kicserélni – új keretben beszerelt hőszigetelt ablakokra. Ennek költségeire szeretettel fogad a gyülekezet „céladományokat”. Az óparókia a gyülekezett közösségépítő alkalmainak ad teret, itt van megtartva: a Baba-Mama Klub, itt működik a Csillag Varrókör, itt vannak az ifjúsági istentiszteletek és más alkalmak utáni szeretetvendégségek. A fenti felújítás megvalósításához céladományokat szeretettel és köszönettel fogadunk.

Holczmann Mihály főgondnok

Presbiterképzés Dunavecsén

2025. január 26-án, vasárnap délután 15.00 órától volt a Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye presbiteri továbbképzése Dunavecsén. A szépen felújított gyülekezeti terem zsúfolásig megtelt. Az alkalmon résztvevő presbitereket Nt. Arany-Michels Richárd dunavecsei lelkipásztor köszöntötte, majd tartotta meg az áhítatot a napi ige, a Lk 8,4-15 alapján, a magvető példázatáról.

Az áhítat után Nt. Varga Nándor kecskeméti lelkipásztor, egyházmegyei főjegyző tartott előadást, melynek témája az egyházfegyelem volt.

Az igaz egyház ismertetőjelei: az Ige tiszta hirdetése, a sákramentumok helyes kiszolgálása, a diakónia (szeretetszolgálat) és az egyházfegyelem gyakorlása. Ha ezek közül egy vagy több hiányzik, akkor az egyház beteg.

Az egyházfegyelem az egész egyházunkat érintő téma, melynek célja mindig az egyház jó rendjének megtartása, hogy minden ékesen és szép renden történjen az egyházon belül. Miattunk ne gyaláztasson az Úristen, megtérésre és bűnbánatra hívjon.

Az alkalmat a vendéglátó gyülekezet szeretetvendégsége zárta.

Holczmann Mihályné

Nt. Varga Nándor kecskeméti lelkipásztor előadása az egyházfegyelemről

Presbiteri családi nap disznóvágással

2025. január 14-én, szombaton, presbiteri családi napot tartottunk. Hasonlóan az előző évhez, a presbitercsaládok közösen vettek részt a disznótoron. A hízót az idén is G. Kovács Sándor presbiter testvérünk és kedves felesége, Marika ajánlotta fel. Hálásan köszönjük a nagyon kedves felajánlást! A presbiterek idén is úgy gondolták, hogy a mai árak mellett, pénzadománnyal járulnak hozzá a hízó felnevelésének költségeihez.

A kora reggeli órákban télies idővel kezdődött a napunk. A parókia udvarán volt a pörkölés, a kaparás, a bontás, majd a garázsból kialakított „húsüzemben” a feldolgozás. Mire az asszonytestvérek és a gyerekek megérkeztek a délelőtti órákban, még a nap is kisütött. Ez is a Jóisten ajándéka volt,

mint az egész együtt töltött nap. Sokan voltunk, és mindenki a kedve szerint vette ki a részét a munkából. Sok finomság készült és valóban családi hangulatban töltöttük el ezt a napot.

Hagyományos reggel a hagymás sültvér, majd a friss pecsenye, közben az üstben főtt a hurrába való hús, másik bográcsban a húsleves, és egy nagy fazékban a töltöttkáposzta. Közben darálták a kolbászhúst, majd fűszerezték a mesterek, és utána töltötték a kolbászt, majd ugyanígy a hurrát is.

Végül kisütöttük a zsírt. A tepertő finomra sikerült, mert aki arra járt, mindenki kevert egyet a nagy fakanállal a tepertőn. A gyerekek a Bagolyvárban játszottak, de meg-megnézték, hogy hogyan is folyik a nem

mindennapi munka a hagyományok megélésében, hiszen a mai szokások szerint egyre kevesebb disznótor van már a családokban. Kora délutánra minden elkészült, egyre összeszokottabban folyt a munka, majd egy kis délutáni pihenő után este a közös vacsoránál igazi családi hangulatban fogyasztottuk el együtt a disznótoros vacsorát.

A lelkipásztoraink és a presbiter családok nevében még egyszer hálásan köszönjük G. Kovács Sándor presbiter testvérünknek és kedves feleségének, Marikának, a hízó felajánlását, a presbiter családoknak a hozzájárulását és minden adományát a nagyon jó hangulatú közösségépítő és hagyományápoló presbiteri családi nap megtartásához!

Köszönjük minden családnak a pénzbeli adományát és bármilyen felajánlását (kenyér, fűszerek, káposzta, savanyúság, italok, sütemények, gázpalackok, kétkézi munka stb.), amelynek segítségével létrejöhett a presbiteri családi nap.

Köszönjük fő böllérünknek, Szalontai Bálintnak, a szakmai irányító munkáját, és a mindennemű eszközeit, amelyek ehhez a munkához szükségesek voltak, és mindenkinek az egyéb kellékek (üstök, bográcsok, asztalok stb.) felajánlását! Ismét nagyon jól sikerült a presbiteri családi nap, és ezzel a testi-lelki feltöltekéssel kezdhettük meg az új évet Isten gazdag áldását kérve és remélve a 2025-ös esztendőre!

Holczmann Mihály főgondnok

A Dóry József Nótakör és Citerazenekar köszöntője

Az 50 éves Kiskun Népdalkör köszöntése

2025. január 18-án kettős ünnepelt ültünk a József Attila Községi Házban: megemlékeztünk a magyar kultúra napjáról, valamint köszönthettük a Kiskun Népdalkört fennállásának 50. évfordulója alkalmából. Egy kiállítás keretében mindannyian láthattuk egy kis szeletét az elmúlt öt évtizednek: ruhákat, elismeréseket, fényképeket a népdalkör életéből.

A Dóry József Nótakör és Citerazenekar mellett az Ágasegyházáról érkezett Boróka Népdalkör és Citerazenekar, a bócsai Boróka Citerazenekar, a bugaci Dr. Kálmán Lajos Nótakör és Citerazenekar, a kunszentmiklósi Szappanos Lukács Népdalkör, valamint a lajosmizsei Öszirózsa Népdalkör és Rózsa Sándor Citerazenekar köszöntötte az ünnepeltek egy-egy dalsokorral. A találkozó egy közös ebédrel ért véget a Nagyvendéglőben, ahol még kötetlenebb formában lehettek együtt a népdalkörök tagjai. Természetesen a közös örömeleklés sem maradhatott el.

Adja Isten, hogy még nagyon sokáig köszönthessük egymást, sok örömteli pillanatot szerezve a népdalok és nóták éneklése által! Isten adjon testi-lelki erőt a Kiskun Népdalkör minden tagjának ahhoz a szolgálathoz, melyet már fél évszázada végeznek Szabadszálláson!

Pálíkné Balogi Beáta lelkipásztor

Dóry József munkássága bekerült a települési értéktárba

2025. március 31-én örömmel vettük át Horváth Balázstól, a Települési Értéktár Bizottság elnökétől azt az okiratot, mely szerint Dóry József, a csárdáskirály nóta énekesi munkássága bekerült a Szabadszállási Települési Értéktárba. Mindannyian jól tudjuk, hogy Dóry József ezer szállal kötődött gyülekezetünkhöz, emlékét és ránk hagyott örökségét igyekszünk hűséggel ápolni.

Pálíkné Balogi Beáta lelkipásztor

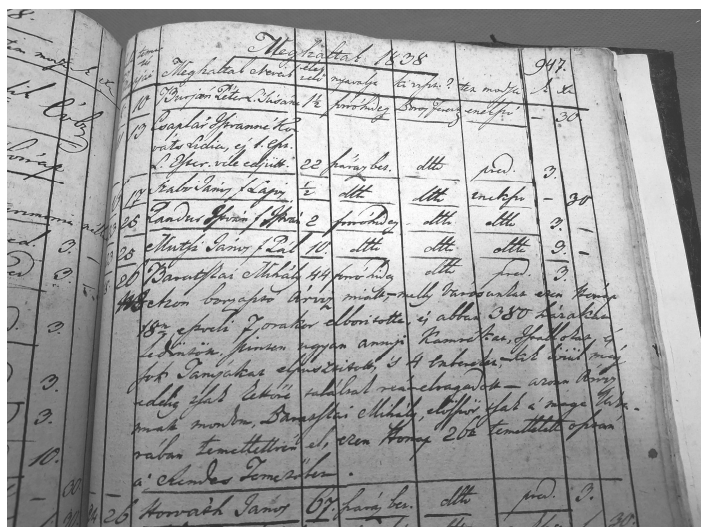
Dóry József szobra a Dóry József teremben

Az 1838-as árvízre emlékezünk

187 évvel ezelőtt, 1838. március 18-án este 19 órakor történt Szabadszállás legnagyobb árvízi katasztrófája.

Ezen az estén 380 lakóház és sok tanya elpusztult, négy embert pedig elragadott a jeges ár. A Duna pusztító áradásáról Nagy Sámuel, akkori református lelkipásztor részletesen beszámolt, a jegyzőkönyvben feljegyzést készített, ami a mai utókornak értékes információ a természeti csapásról. Ennek az árvíznek a martalékává vált Petrovics István és családjának háza is, amiről fia, Petőfi Sándor, *A jó öreg kocsmáros* című versében emlékezik meg: „Hej, régebb idői boldogak valának! / Háza, kertje, földje, pénze, mindene volt, / Alig tudta számát ökrének, lovának. / Pénzét a hitetlen emberek csalása, / Házát a Dunának habjai vitték el; / Így szegényült el a jó öreg kocsmáros... / Áldja meg az Isten mind a két kezével!”

Süveges-Holczmann Andrea presbiter

Nagy Sámuel anyakönyvi bejegyzése az 1838-as árvízről

**Imaheti alkalom
a római katolikus templomban**

és református gyülekezet tagjai, a gyönyörű énekek csodálatosan zengtek a hívek ajkairól. Áldott együttlét volt, mely a szeretetvendégségben is folytatódott.

Isten áldása legyen velünk ezután is, hogy még nagyon sokszor dicsőíthessük közösen az Urat!

Ökumenikus imahét 2025

Idei imahetünk első alkalmán, 2025. január 21-én, a római katolikus templomban gyűltek össze a szabadszállási reformátusok és katolikusok, hogy közösen álljunk meg az Isten színe előtt, együtt figyelve az igére, egy szívvel és lélekkel énekelve, imádkozva. Az imahét vezérigéje ezen az estén bennünket is megkérdezett: „Hiszed-e ezt?” (Jn 11,26)

Mindig nagy öröm a találkozás, a közös istentisztelet, majd az azt követő testvéri együttlét a terített asztal körül. Hálás szívvel köszönjük katolikus testvéreinknek a szeretetteljes vendéglátást!

Imahetünk 2. és egyben utolsó alkalmá 2025. január 23-án este 18.00 órakor kezdődött a református gyülekezeti teremben. Az igét Tamás Sándor plébános hirdette. A termet megtöltötték a katolikus

**Imaheti istentisztelet
a gyülekezeti termünkben**

Pálkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Vendégünk Nt. Máté Csaba Sándor tiszakécskei lelkipásztor volt kedves családjával együtt. Örömmel hallgattuk a hazaérkező lelkipásztor testvérünk szolgálatát, hiszen ő ebben a gyülekezetben nevelkedett. Igazi böjti tanítást és útravalót kaptunk Ezékiel próféta könyvének 2. és 3. részéből.

Isten áldja meg az egész Máté család életét! Örömmel és nagy szeretettel vártuk őket evangelizációs estéinken, kívánjuk, hogy mindig úgy jöjjenek Szabadszállásra, mintha haza jönnének!

Pálkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Böjti hitmélyítő esték gyülekezetünkben

2025. március 26-án és 27-én megtartott böjti hitmélyítő alkalmaink első vendégei gyülekezetünk előző lelkipásztorai, Nt. Máté Sándor és kedves felesége, Nt. Máté Sándorné Magyar Emese voltak.

Az igét a nagytiszteletű úr hirdette Ezékiel könyvének 36. fejezete alapján: „Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet és hússzívet adok nektek.” (Ez 36,26) Áldott alkalom volt!

Isten áldása kísérje a Máté házaspár nyugdíjas éveit! Kívánunk nekik jó egészséget, erőt a mindennapokhoz és Urunk gondviselő kegyelmét az egész családjukra! Adja Isten, hogy minél többször találkozhatassunk!

Másnap este újra összegyülekeztünk az ige köré. Örömmel hallgattuk a hazaérkező lelkipásztor testvérünk szolgálatát, hiszen ő ebben a gyülekezetben nevelkedett. Igazi böjti tanítást és útravalót kaptunk Ezékiel próféta könyvének 2. és 3. részéből.

Isten áldja meg az egész Máté család életét! Örömmel és nagy szeretettel vártuk őket evangelizációs estéinken, kívánjuk, hogy mindig úgy jöjjenek Szabadszállásra, mintha haza jönnének!

Pálkásné Balogi Beáta lelkipásztor

**„Áldjátok
az Urat
mindnyájan
ti, akik az
Úr szolgálói
vagytok...”**

(Zsolt 134,1)

Lukátsi Vilma: A gályarab

**Korbácsütéstől véres a vállam,
verejtékem a szemembe hull,
szívem vadul
döngeti mellemet,
úgy érzem: erőm elveszett...**

**Éhségemet nyelem,
sebes a tenyerem,
köröskörül a víz...
lábamon is bilincs,
és senki sincs,
aki itt rámtalál,
ha csak nem a halál...**

**VALAKI jár a tengeren!
Lépések nesze csobban,
s a szívem könnyűt dobban!
...már Ő húzza az evezőket!**

**Hűsítő, langyos, lágy esőket
hullat hátamon végig,
lemossa, ahol vérzik.**

**Etet az Élet kenyerével,
és erő jár át tőle,
szinte fölkap a szárnya!
Széllal szemben a gályá
a végső kikötőbe
VELE halad előre!**

Protestánsüldözések a 17. század második felében

A 16. század második felére a Magyar Királyság és Erdély mintegy 90%-ban protestáns volt, főleg református. Erdélyben azonban Brassó jeles iskolaalapítója, Johannes Honterus (1498-ban született, sokoldalú tudós, iskola- és egyházalapító, szobra ott áll a brassói Fekete templom oldalánál) az 1540-es években bécsi és bázeli egyetemi évek után a külföldön megismert új hit, a lutheri tanításokat követve röpké két év alatt az evangélikus hitre térítette az erdélyi szászokat. Neve, Johannes Honterus természetesen felvett név, a kor humanista szokásainak megfelelően az akkori értelmiségiek latinos hangzású neveket választottak (Rotterdami Erasmus, Janus Pannonius). Honterus, hazatérte után Brassó vezető lelkésze lett, az erdélyi evangélikus egyház megalapítója.

A tridenti zsinat határozata alapján 1563 után a katolikus egyház megindította a protestáns egyházak elleni támadást, az ellenreformációt. Ez egybevágott a Habsburg hatalmi politikával. A következő évszázadban, 1657-ben trónra került I. Lipót, magyar és cseh király, majd német-római császár. Fő szövetségesei a katolikus főurak voltak. Trónra lépése semmi jót nem ígért a protestáns egyházaknak.

Különös firtora a sorsnak, hogy Lipót protestáns egyházak elleni fellépését többek között a katolikus magyar főurak (Wesselényi, Nádasdy, Zrínyi Péter, Frangepán, I. Rákóczi Ferenc) elkeseredése gyorsította. Az 1664. augusztus 10-én, Vasváron megkötött megalázó béke feltételei váltották ki a főurak elégedetlenségét, akik a Magyarországra nézve hátrányos és megalázó feltételeket nem fogadták el. Titokban Sárospatakon összeesküvést szőttek Bécs ellen, ám tragikus árat fizettek mindezért: 1671. április 30-án Bécsben Nádasdyt, Zrínyit és Frangepánt lefejezték.

A protestáns egyházak elleni hírhedt pozsonyi pert megelőzte 1672-ben az az intézkedés, melynek során Pozsonyban a helyi evangélikus lelkészeket és a város evangélikus vallású polgárainak egy részét perbe fogták a katolikus egyház elleni „lázasért”, vagyonukat elkobozták, őket

pedig várfogságra ítélték. Ettől kezdve a véstörvényszékek kitaposott úton haladtak a perek felépítésében, az ítélethozatalban, azt is mondhatjuk, hogy forgatókönyv szerint előre meghozva az ítéleteket. Ma már tudjuk, hogy ezek koncepciós perek, ismerjük korunk történelméből.

Nagy vihart kavart 1673. szeptember 25-én szintén Pozsonyban egy protestáns és evangélikus lelkészeket és tanítókat érintő „próbaper” ítélete, melynek során nem is titkolták a bírák, hogy az ítéletet: kínzást, kivégzést, száműzetést előre meghozták. Ettől kezdve Szelepcsényi György, pozsonyi érsek úgy érezte, elérkezett az idő a protestáns egyházakkal való végső leszámolásra.

Szelepcsényi érsek a király hozzájárulását megnyerve a tervezett monstre perhez kijelentette:

„Magyarországban olyan köteleket fonunk az evangélikusoknak, melyet, ha nyakukba rántathatunk, az evangélikus vallás soha többször lábra nem áll, ha pedig ezt nem cselekedjük, csak magunknak szerzünk bajt.”

1674. március 5-re Kollonich érsek az egész ország területéről Pozsonyba idéztetett több mint hétszáz prédikátort, tanítót, kántort, volt, hogy még harangozót is. Pápáról még a kollégium diákjait is, sőt a török által megszállt területekről is kötelesek lettek volna megjelenni az érintettek. Ám a török fennhatóság nem adta ki polgárait, nem engedte őket Pozsonyba menni, így tulajdonképpen megmentette az életüket. Az idézéseket névre szólóan lovas futárok kézbesítették.

**„Isten a mi
oltalmunk és
erősségünk,
mindig biztos
segítség a
nyomorúságban.”**

(Zsolt 46,2)

A per, melyet a jezsuiták vezettek le, 1674. március 5-én kezdődött, majd többszöri halasztás után április 30-án zárták le a jegyzőkönyveket Szelepcsényi érsek aláírásával és pecsétjével. A rendkívüli törvényszék bíróságát az uralkodó állította össze. Ha az érintettek nem jelentek meg, a bíró távol maradtaknak tekintette őket, így engedetlenségben találtattak bűnösnek. Ha megjelentek, minden vádpontban elítélhetőkké váltak. A szembenálló két fél: a király és a katolikus egyház, vele szemben a „lázado, cinkos prédikátorok”, a vád pedig kollektív felségárulás volt.

A megvádolt protestánsok három megoldás közül választhattak: lemondanak hivatásuk gyakorlásáról, külföldi száműzetésbe mennek, vagy áttérnek a katolikus hitre. Ellenkező esetben semmi jóra nem várhatnak, marad a gályarabság. Mint tudjuk, a többség választott élete megóvása érdekében, de negyven prédikátor hajthatatlan volt, az ellenállók sorsa a gályarabság lett az Adriai-tengeren.

Sellyei István, Dunántúli Református Egyházkerület püspöke a pozsonyi tárgyaláson ezt mondta: „...lehetetlen, hogy mi egynéhányan eladnók vallásunknak és országunknak szabadságát, melyet a mi eleink sok vérek hullásával kerestek, elviselhetetlen iga alá vetvén mind eklézsiánkat, mind országunkat.” Az ítélettel „I. Lipót a kereszténységet fenyegető összeesküvéstől mentette meg Európát” volt a per summája.

A beidézett prédikátorok közül negyvenet (Egyesek szerint negyvenegy) Nápolyba hurcoltak, közülük az út végére 32 maradt életben, őket eladták gályarabnak, ezt a sorsot pedig huszonhat elítélt élte túl. (Például Mazári Dániel, Tamási lutheránus prédikátora elhunyt Siracuzánál gályarabsága megpróbáltatásaiban.) Sorsuk nagy visszhangot váltott ki Európa protestáns országaiban. Gyűjtést indítottak a kiszabadításukra. Ebben Zürich vezető szerepet vállalt, a svájci kantonok élen jártak a gályarabságra ítélt prédikátorok megmentésében.

Nemkülönben a hollandok. A holland Michael de Ruyter admirálisnak köszönhatték megmenekülésüket a még életben levők. 1676. február 11-én a bátor admirális flottájával körülvette Nápolyt, ágyúit a városra irányította, mire a nápolyi alkirály szabadon engedte a még életben levőket, a huszonhat protestáns prédikátort. 1677-ben az üldözött elítélt lelkészek egy része hazatérhetett hazájába, másokat befogadtak az európai protestáns egyházak főként Svájcban és Hollandiában. Az ő emléküket őrzi a „Térj magadhoz drága Sion” kezdetű ének, melynek szövegét német után Jeszenszky Károly mezőberényi evangélikus lelkész írta 1890-ben.

Kocsi Csörgő Bálint, pápai tudós pap, aki maga is a megmentettek közül való, 1676-ban megírta rabságuk emlékiratát *Narratio brevis* címmel.

1738-ban a fiatal enyedi tanár, Bod Péter később Bethlen Kata tudós udvari lelkésze, fordította le Kocsi Csörgő Bálint emlékiratát magyar nyelvre *Kösziklán épült ház ostroma* címmel. (Megjelent a Magyarországi gályarab prédikátorok emlékezete kötetben 1976-ban (Magyar Helikon Kiadó). Kocsi Csörgő Bálint emlékirata alapján írta meg Moldova György Kossuth-díjas író 1973-ban a *Negyven prédikátor* című regényét.

A későbbi évszázadok során a magyar történelem nem szűkölködött újabb és újabb koncepciós perekben, jutott belőle bőven a 20. századra is. Különösen találékony volt e téren a második világháború utáni új rendszer, példákat, ötleteket kaptak a letiport országok vezetői a megszálló idegen hatalom képviselőitől, a kiszemelt nemzetiségek, társadalmi rétegek nyom nélkül tűntek el a diktatúra feneketlen zsákjaiban. Sokuknak sírja ma is ismeretlen, fellelhetetlen.

Serdült Benke Éva, Paks

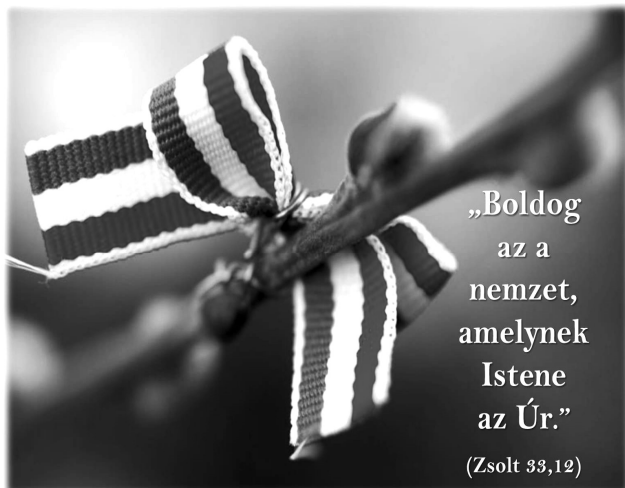

A gályarabok debreceni emlékoszlopát Hegyi Mihályné adományaképpen 1895. szeptember 21-én avatták fel a Nagytemplom és Református Kollégium közötti téren.

Az avatóbeszédet Balogh Ferenc egyháztörténész mondta. A gályarabok emlékét imába foglalta Kiss Áron, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke.

A magyarországi látogatása során II. János Pál pápa a Debreceni Református Nagytemplomban 1991. augusztus 18-án tartott ökumenikus istentiszteletet követően a kiengesztelés jeleként megkoszorúzta a gályarabok emlékművét.

Pálinkásné Balogi Beáta ref. lp.

Kedves testvérek!

Idén 280 éve annak, hogy 1745. május 6-án Mária Terézia aláírta a redemptióról szóló diplomát, amely visszaállította a szabad jászok és kunok örökös kiváltságait.

A latin redemptio, vagyis megváltás szóval jelölik a magyar történelemben a jászkun kerület önmegváltását, amelynek során 1745-ben pénzért visszaszerezték a török háborúk után 1702-ben elvesztett korábbi kiváltságait.

Jöjjünk el minél többen a május 11-i ünnepi istentiszteletünkre, hogy közösen emlékezzünk erre a fontos történelmi eseményre!

Az 1848/49-es eseményekre emlékeztünk

2025. március 15-én Szabadszállás városának közösségével emlékeztünk az 1848/49-es forradalom és szabadságharc hőseire.

A Dóry József Nótakör és Citerazenekar rendhagyó műsorral szolgált Dr. Móriné Andrási Mária „Színek bűvöletében” című festménykiállításának megnyitóján. Ezúttal nem népdalokat és nótákat énekeltünk, hanem népdalok dallamára énekelt zsoltárparafrázisokat. Elhangzott a 134., a 85., a 98. és a 100. zsoltár feldolgozása olyan ismert dallamokra, mint a *Kecskemét is kiállítja...* vagy éppen az *Érik a szőlő...* Szolgálatunkat Kodály Zoltán Esti dalával zártuk, majd csatlakoztunk a városi ünnepséghez. Részt vettünk az ünnepi műsoron, a fáklyás felvonuláson, majd a koszorúzáson.

Pálinskáné Balogi Beáta lelkipásztor

Meghívó

Szeretettel hívjuk és várjuk Önt és szeretteit
2025. május 11-én, vasárnap, 9.30-kor
a szabadszállási református templomban kezdődő
ünnepi istentiszteletre, melyen megemlékezzünk
a Jászkun Redemptio 280. évfordulójáról.

Ünnepi köszöntőt mond:
Dr. Mák Kornél kiskun kapitány,
a Bács-Kiskun Vármegyei Közgyűlés alelnöke.

Közreműködik:
a Budapesti Tárogatós Klub és a Szász Póla Református Énekkar.

Az istentisztelet után elhelyezzük az emlékezés koszorúit
a redemptus kun szobránál.

A Szabadszállási Református Egyházközség Presbitériumának nevében:
Pálinskáné Balogi Beáta és Pálinská Gyula református lelkipásztorok,
Holczmann Mihály főgondnok.

Szolgalat a fiatalok és az idősebbek között

Minden hónapban van egy szerda és egy vasárnap, ami kicsit más, mint a többi.

Havonta 1 alkalommal hívjuk össze fiataljainkat, hogy a vasárnapi istentiszteleteken túl oldottabb légkörben legyünk együtt az ige körül. Ilyenkor az éneklésünket gitár kíséri, de előkerülnek a különböző ritmushangszerek is. Sokat játszunk, hogy az igei üzenetet különböző szituációs játékok által is elmélyítsük. Az evangélium közvetlen hangon, és a fiatalok számára érthetőbb, egyszerűbb módon jelenik meg. Áldott alkalmak ezek, ahol száll az ének, felhangzik az ige, és hirdettetik az evangélium. Hálásak vagyunk asszonytestvéreinknek, hogy a fiatalokat alkalomról alkalomra terített asztal várja, azért, hogy érezzék a gyülekezet befogadó szeretetét, valamint azért, hogy az együttlét kötetlen beszélgetésben is folytatódhasson az ifjúsági istentisztelet után egy csésze tea és a finom sütemények elfogyasztása mellett.

Emellett minden hónapban van egy szerda, amikor férjemmel együtt az Alapszolgáltatási Központba látogatunk, hogy az ott lévők, reformátusok és katolikusok közösen, elcsendesedjünk, szóljon az ige, együtt énekeljünk, imádkozzunk, majd beszélgetünk az igéből kiindulva, teret adva kinek-kinek arra, hogy a szívéből kikíváncozó gondolatokat, emlékeket, élettapasztalatokat megoszthassa a többiekkel. A beszélgetés az „Amen” után természetesen folytatódik a finom sütemények mellett is.

Áldott alkalmak és lehetőségek ezek a vasárnapok és szerdák az ige hirdetésére, az evangélium továbbadására. De ne feledkezzünk meg a rendszeres vasárnapi istentiszteleti alkalmainkról, a csütörtöki bibliaórákról, de ugyanígy a gyermekek között végzett szolgáltról sem. Hála az Úrnak, hogy ebben a szolgálatban vannak segítők, akik vasárnapról vasárnapra pásztorolják a legkisebbeket, és hintik az ige magvait a kicsi szívekbe.

Áldjon meg az Ursten minden olyan órát és alkalmat, amikor szól az evangélium és dicsőítetik az Ő háromszor szent neve! Imádkozzunk azért, hogy az Isten világossága ragyogja be és oszlassa szét az emberi szívek sötétségét!

Pálinskáné Balogi Beáta lelkipásztor

Füle Lajos: Húsvét van
 Feltámadott! Feltámadunk
 Mi is Őérte s Ővele!
 Húsvét van, drága
 vigaszunk.

Gyermekóraldal

*Riczu Joli:
 Bársonyfűzér*

Nyló barka
 bársonyfűzér,
 pamacsai ezüstfehér.

Tavaszhírnök
 ezüstgyöngyök,
 Húsvét napján
 tündököltök.

Csokrot kötök
 barkaágból,
 ünnepelem
 a Megváltót!

Húsvétkor minden barkával van teli, a dekorációk egy központi eleme, ami nemcsak divathóbort, hanem igazi hagyomány, amit a kereszténység a mai napig őriz.

A barka egy különleges növény, hiszen amikor Jézus Krisztus bevonult Jeruzsálembe, az emberek pálmaágakat lengettek, úgy várták és ünnepelték őt. Hazánkban pálmák híján barka vesszőkkel helyettesítjük ezt. A barka ágak igazi húsvéti szimbólummá váltak.

Keress meg a két kép közötti 8 különbséget!

Az oldalt összeállította:

Szűcsné Kovács Zita hitoktató

Nagyheti és húsvéti istentiszteletek a Szabadszállási Református Egyházközségben

2025. április 17.
Nagycsütörtök
18.00 Istentisztelet

2025. április 18.
Nagypéntek
9.30 Istentisztelet

2025. április 20.
Húsvétvasárnap
9.30
Úrvacsorás
ünnepi istentisztelet
15.00
Istentisztelet Balázspusztán

2025. április 21.
Húsvéthétfő
9.30
Ünnepzáró úrvacsorás
istentisztelet

A Szabadszállási
Református
Egyházközség
Presbitériumának
névében áldott, békés
húsvéti ünneplést
kívánunk:

Pállinkásné Balogi Beáta
és Pállinkás Gyula lelkipásztorok,
Holczmann Mihály főgondnok.

„Mit kerestek
a holtak között
az élő? Nincs itt,
hanem feltámadt.”
(Lk 24,5-6)

Anyakönyvi hírek

2024. december 10-től lapzártánkig

A keresztség sákramentumában részesült:

2024. december 25-én **Tabajdi Luca Sára**
– Tabajdi László és Tabajdi-Szabó Enikő gyermeke.

2025. március 9-én
Ficsor Mira – Ficsor Máté és Ficsorné Pap Viktória gyermeke és
Jankovics Odett – Jankovics Gábor és Jankovics (szül. Faddi) Ildikó
gyermeke.

2025. március 30-án **Hegedűs Csenge** – Hegedűs Zoltán László és
Bálint Anna gyermeke.

*„Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei, és éljete-
k szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket és önmagát adta
értünk áldozati ajándéku, az Istennek kedves illatként.” (Ef 5,1-2)*

Utolsó földi útjára kísértük:

2024. december 18-án **Szabó Kálmánné Kovács Katalint** (96).
2025. január 7-én **Finta Ferencet** (78).
2025. január 29-én **Kanizsai Sándorné Ungor Katalint** (84).
2025. február 1-jén **Murár Józsefné Értékes Máriát** (79).
2025. március 6-án **Hatos Kálmánné Járđi Jolánt** (81).
2025. március 25-én **Hegedűs Józsefné Busa-Csősz Katalint** (90).
2025. március 29-án **Gyöngyösi Pált** (83).
2025. április 11-én **Gaál Lajos Imrét** (77).

*„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is
él; és aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?”
(Jn 11,25-26)*

Üzenet

A Szabadszállási Református
Egyházközség közös
kiadványa
belső használatra

Felelős szerkesztő:
Pállinkásné Balogi Beáta,
Pállinkás Gyula.

6080 Szabadszállás,
Kálvin tér 13.
Tel.: 06-30/010-8213

E-mail:
szabadszallas@reformatus.hu

Weboldal:
www.szabadszallasireformatus.hu

A Szabadszállási Református
Egyházközség
bankszámlaszáma:
11732356-20020062

Munkatársunk volt:

Holczmann Mihály,
Holczmann Mihályné,
Janovicsné Paál Ilona,
Serdült-Benke Éva (Paks),
Süveges-Holczmann
Andrea,
Szücsné Kovács Zita.

A kiadvány ingyenes,
kiadásának költségeire
adományokat elfogadunk.

A szám megjelenésének
sokszorozási költségeit
13 testvérünk támogatta
név nélkül összesen
76.000 Forinttal
Isten dicsőségére.

Az adományokat
Isten áldásának
kérésével köszönjük!

Megjelenik 500 példányban.

Sokszorozítva
a Szabadszállási ÁMK
József Attila Községi
Házának nyomdaüzemében.

A következő szám várható
megjelenési ideje:
2025 pünkösdje.